

Syntheser, den ærede Ordfører fremsatte, var ogsaa den, at Udbyttet af Jællensudvalget maatte blive det, at Rigsdagen skiltes ad, uden at man i denne Sag opnaaede noget Resultat. Jeg har ikke kunnet forstaa, hvorledes den ærede Ordfører har kunnet betragte det som en Ulykke, at dette skete, siden han for saa Dage siden førte Ordet for, at man netop skulde gaa den Vej, at henlægge Sagen uden i denne Samling at komme til noget Resultat, eller hvorledes det saa kan være en Hæresoprejsning at komme til et Resultat, som ikke er af anden Betsaffenhed, end at man af to Under vælger det mindste. Det er en Selvsølge, at jeg som Lægsmand ikke skal forsøge paa at komme ind paa Detaillerne i dette Lovforslag eller paa de Yttringer, den ærede Ordfører dertil knyttede, men naar den ærede Ordfører blandt Andet fremhævede som en Lettelse for Befolkningen, at Tjenestedagenes Antal blev indskrænket efter en Beregning, han tidligere har opstillet og senere korrigeret noget, og hvis Enderesultat nu maatte kan betragtes som nogenlunde paalideligt, saa veed jeg ikke, om jeg har misforstaaet, at denne Nedsættelse af Gjennemsnitsantallet af Tjenestebage kun vindes derved, at der lægges en ny Byrde paa et ikke saa lille Antal af Kombattanternes Skuldre. Efter de Tal, den ærede Ordfører nævnte — jeg tror, at 450,000 var Nedsættelse af Tjenestebage for Fodfolkets Vedkommende, og at Tillæget i Tjenestebage ved Udvidelsen af de særlige Flaaden var ca. 150,000 — kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at det ganske vist i et Forhold som 3 mod 1 vindes en Nedsættelse af Tjenestebage for Hogle, at det Flertal, jeg nævnte, faar en Nedsættelse af Tjenestebage, men at en Trediedel af Antallet af Mandskab faar en forøget Byrde, saa at de i det Mindste maa vise den Resignation at glæde sig ved den Bevidsthed, at, naar Byrden for dem forøges, er der derved opnaaet en Lettelse for et større Antal af deres Kammerater. Jeg tror, at dette fortjener at drages frem, fordi der derved i Virkeligheden fremkommer et Ulighedsforhold, der, som bekendt, langtfra altid tilfredsstiller Alle. Det er ikke altid Tilfældet, at et Mindretal er villigt til at bringe Offre for at forskaffe et Flertal en Lettelse. Men den Hovedvægt, som den ærede Ordfører har lagt paa, hvad han vilde opnaa ved dette Lovforslag, var den, at man kom langt bort fra Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tilstaar, at jeg i saa Henseende har næret nogen Tvivl. Jeg ser vel, at, naar man indbringer et helt nyt Lovforslag, kan man sige, at det har ikke Noget at gjøre med de Motiver, som ere forbundne med det Lovforslag om samme Gjenstand, som den meget ærede Krigsminister har fremsat, men et andet Spørgsmaal er dog, om man ved at stille sig paa Forsvarsplanen af 1866 i Virkeligheden har opnaaet

Befæstning. Saa uenig som jeg er — og jeg har tidligere her i Salen haat Leilighed til at udtale mig derom — med den meget ærede Krigsminister i Henseende til den Forsvarsplan, som han fremstiller i Motiverne til det af ham forelagte Lovforslag, saa enig er jeg derimod med ham i hans Indledningsbetragtning, der gaar ud paa, at, naar man skal tage under Overveelse, hvorvidt Forandringer i den bestaaende Hærorbning ere nødvendige, samt hvori disse Forandringer skulle bestaa, da maa man have en Forsvarsplan i store Træk. Denne Betragtning tror jeg er berettiget, men det er dette, som det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere ikke have haft tilstrækkeligt Die for. De stille sig paa en Forsvarsplan, der, om jeg ikke feiler, har sin Oprindelse fra Forsvarskommissionen af 1866, og som blev godkendt ved Hærløven af 1867, en Forsvarsplan, der altsaa kun daterer sig 2—3 Aar efter, at Landet havde været indviklet i en ulykkelig Krig, som i høi Grad forstyrrede og forrykkede vore Forhold og da ogsaa vor Evne til at bedømme, hvorledes Landet i Fremtiden bedst skulde forsvares. Det forekommer mig da, at den Opgave maatte ligge nær at spørge: vilde det være rigtigt nu i 1880 at stille sig paa Forsvarsplanen af 1866, der er kommen tilstede under saadanne særlige Omstændigheder, eller vilde det ikke være rigtigt nu at tage under Overveelse, hvorledes en Forsvarsplan bedst skal lægges, for at man derefter kan gaa til at indrette selve Forsvaret. Den meget ærede Krigsminister har i Motiverne til sit Lovforslag berørt denne Gjenstand. Han har der opfattet det Spørgsmaal, om man ikke mulig skulde lægge Forsvarsplanen ganske anderledes, han har der sagt, at man kunde tænke sig, at det kunde være hensigtsmæssigt at lægge Hovedvægten paa en Udviikling af Flaaden og ved Hjælp af den søge at holde Fjenden borte fra Landet, specielt Sjælland, og at det var en Maade at ordne Forsvaret paa, der vilde tiltale Mange. Han tilføjer, at den danske Sømand har fra gammel Tid et saa godt Navn, og vor Marine en saa smuk Historie, at man maa føle sig i høi Grad tiltalt ved Tanken om at betroe Flaaden saa godt som udelukkende Landets Forsvar. Disse Yttringer findes i Motiverne. Men efter at den ærede Krigsminister i Motiverne har opfattet disse Spørgsmaal, finder han dog, at man ikke bør gaa til at lægge en Forsvarsplan paa en saadan Maade, som han iøvrigt erkjender, vilde have meget for Tjælfelsen Tiltalende, og det hedder derom videre i denne Retning — det er i alt Fald Meningen med det — at det ikke vilde være heldigt at gaa til at vedtage en saadan Forsvarsplan, thi selv om vi anvendte nok saa Meget paa Udviiklingen af vor Flaade, selv om man anvendte Alt, hvad hele vort Forsvarsvæsen nu koster, derpaa, vilde man, hedder det, blive langt tilbage f. Ex. for Lydsflaad. Saavidt jeg